

satser, slughet, o. s. v. *Ett d. af ädelmod, af menniskoförakt, af dödsförakt, af riddertighet. Ett historiskt d.*, af historien omförmäldt. *D. ur ens lefnad.* — Bildar sammansättningarna: Karaktärs-, Snille-, Själs-, Lefnadsdrag. — 4) (pop.) Förhållandet, då tjenstefolk, till förmån för slättingar eller bekanta, från sitt husbondefolk undansnillar mat eller andra förnödenhetsartiklar. — 5) Se *Gädd-drag.* — 6) (jäg.) Se *Gillerbössä.*

DRAGA, v. a. 3. Ind. pres. sing. *Drager*; pl. *Draga*. Imperf. sing. *Drog*; pl. *Drogo*. Imperf. sing. *Drag*; pl. *Dragen*. Konj. imperf. *Droge*. Sup. *Dragit*. Part. akt. *Dragande*; part. pass. *Dragen*. Sammandrages i presens sing. till *Drar*, och i pres. plur. samt inf. till *Dra*, dock endast i hvardagstal och samtalsstil, ej i den mera vårdade stilen. 1) Medelst användande af kroppskraft, med hand, arm, fot, o. s. v. eller med hela kroppen, flytta någon eller något närmare intill sig eller föra det bakefter sig. Säges äfv. om djur och liflösa ting. *D. någon till sig.* *D. till sig ett fat på bordet.* *D. en kälke, en dragkärva.* *D. någon på kälke.* *Hästarne d. vagnen.* *Ängvagnen drog tio lastvagnar.* *D. skjortan öfver hufvudet.* *D. tåcket öfver sig.* *D. någon med sig,* föra med sig. *Han drog mig på (på) sig,* han drog mig, så att jag föll öfver honom. *D. någon i kappan, rocken,* fatta ens kappa, rock, och draga derpå, för att derigenom gifva honom tecken angående något. *D. någon i skägget.* *D. någon afsides,* föra afsides. *D. värjan,* draga den ur skidan; *d. värjan emot någon,* göra det i afsigt att dermed anfalla någon. — Brukas äfv. neutralt, t. ex.: *Hästarne d. jemt.* *D. i ett rep,* hålla i ett rep och draga det. *D. på en klocksträng.* *D. på en tornklocka,* draga tåget, hvarmed en tornklocka sättes i rörelse. *D. på värjan,* draga den ett stycke ur skidan. I utsträckt eller figurlig bemärkelse förekommer *Draga* i flera talesätt, såsom: *D. not,* fiska med dragnet. *D. tråd,* förfärdiga metalltråd. *D. guld,* förfärdiga guldråd. *D. någon ur fångslet,* befria honom derifrån. *D. någon för rätta,* anklaga, instämna någon till domstol. *D. en sak för domaren,* göra en sak anhängig vid domstol. *D. en knif,* hvässa den. *D. vefven på en slipsten,* äfv. blott *d. en slipsten,* kringvridda dess vef vid slipning. *D. trupper ifrån en provins,* en garnison ur en fästning, flytta dem derifrån. *D. penningar ur skatkammaren,* uttaga penningar derifrån. *D. någon till råds,* rådfråga någon. *D. någon på sin sida,* öfvertala någon att bistå sig, göra någon till sin anhängare. *D. andan,* andas; äfven (fig.) hämta sig, sansa sig, komma till besinning. *D. lott, stack,* se *Lott, Stack.* *D. lotteri,* för-rätta dragningen vid ett lotteri. *D. vaxel,* utställa en vaxel. *D. vaxel på någon,* äfv. blott *d. på någon,* genom vaxelbref anvisa på någon för en deruti uppgifven summas betalande (se f. ö. *Vaxel*). *D. fördel, nytta af,* till sin fördel, nytta begagna. *D. omsorg, försorg,* se *Omsorg, Försorg.* *D. i betänkande,* tveka att göra något. *D. ränta, inkomst af något,* hafva, uppbara r., i. *D. följder af bevisata satser eller fakta,* derifrån genom förnufts slut leda sig till vissa andra satser, förhållanden, omständigheter. (Fig.) *D. på sig,* yttra tecken till tvekan. (Fig. fam. o. pop.) *Den spiken drog,* det hjälpte, gjorde verkan. *D. någon ifrån något,* förmå någon att öfvergifva, t. ex.: *D. någon ifrån dåliga sällskaper.* *D. in staten,* börja att lefva mer inskränkt än

föret. — *D. af,* se *Afdraga*, 1, 2 o. 3. *D. af sig* (kläder), se *Afdraga*, 1. — *D. bort,* se *Bortdraga*. — *D. efter sig,* (fig.) hafva i följe, t. ex.: *denna förseelse drar efter sig svåra olägenheter.* — *D. fram,* se *Framdraga*. — *D. ifrån,* för, igen, ihop, se *Frändraga*, &c. — *D. i'n:* a) se *Indraga*; — b) Inskaffa, inbringa, t. ex.: *han drar in mycket penningar genom sin talang i mätning; den handeln drar in penningar i landet, i statskassan;* — c) Se *Draga* i sig, bem. 3. — *D. i sär'r,* draga åtskils. — *D. méd,* se *Meddraga*. *D. med sig,* äfv. föra med sig, hafva i följe, t. ex.: *Små fel d. ofta svåra olyckor med sig; en enda bankrutör drager ofta många med sig i fallet.* — *D. ned,* omkräng. se *Neddraga*, *Kringdraga*. — *D. på:* a) *Draga starkare;* äfv. fortfara att draga. — b) (fig.) c) Göra någonting raskare, fortare, med mer eftertryck; äfv. fortfara med något. — β) Gifva någon dugtigt med stryk. — *D. på sig* ell. blott *d. på* (kläder, o. d.), se *Pådraga*. *D. på sig,* äfv. ådraga sig. — *D. sönder, till, tillbaka,* undan, se *Sönderdraga*, &c. (Fig.) *D. till sig,* locka till sig, tillvinna sig vänskap, aktning, välvilja, kärlek af, t. ex.: *Med sitt behagliga sätt drar hon alla till sig.* — *D. upp:* a) Se *Uppdraga*. — b) *D. upp ett ur,* genom uryckels kringvridande i ett hål på urtaflan draga tillbaka den utlupna kedjan, så att uret kan fortfara att gå. — c) (fig.) *D. upp någon ifrån intet,* upphjelpa någon ifrån en ringa ställning i samhället till ära och anseende. — *D. ur, ut,* se *Urdraga*, *Utdraga*. *D. ut på tiden med något,* uppskjuta, fördröja yerkstället, utförandet af något. — *D. åt,* se *Åtdraga*. *D. åt sig,* draga närmare till sig. — *D. öfver,* se *Öfverdraga*. *D. öfver sig,* betäcka sig med; se äfv. *Ådraga* sig. — *D. öfverens,* *D. ens,* *D. sams,* *D. jemt,* se *Öfverensstämma*. — 2) (om fartyg, o. s. v.) Kunna bära. *Skeppet d-ger 1000 läster.* — Deraf *Dräglighet*. — 3) (både aktivt och neutralt) Säges om vissa ämnen, som utöfva den verkan på andra, att dessa närma sig intill dem. *Magneten drager jernet.* *Magneten dra'r,* säges skämtvis om älskande, som söka alla tillfällen att träffa hvarandra; äfv. om personer med afseende på deras hufvudböjelser. *Ett medel, ett plåster, som drar elaka vätskor ur kroppen.* *D. saften ur örter.* *Detta plåster drar starkt.* *Stå och d.,* säges om vätskor, som man låter stå och draga i sig saften af något ilagdt. *D. i sig, d. i'n,* suga åt sig, insupa, uppsupa, t. ex.: *Detta ämne d-ger i sig suktighet ur luften.* *D. upp, ur, ut,* se *Uppdraga*, &c. — 4) Med penna, blyerts, krita o. s. v. göra streck, linier. *D. ett streck med penna, blyerts, kol, svart- eller rödkrita.* *D. en linie vinkelrätt emot en annan.* *D. en kordong,* se *Kordong*. — *D. upp,* se *Uppdraga*. — 5) Erfordra, behöfva. Säges i fråga om tillverkningar eller om ämnen, som förbrukas till något visst behof. *Han drar stora skor,* har stora fötter och behöfver stora skor. *Han drar mycket kläde till en rock,* det går mycket kläde åt till rock åt honom. *Klädningen drar 20 alnar tyg,* dertill åtgå 20 alnar. *Den ugnen drar mycken ved,* det går mycket ved åt till den. — *Syn.* Fordra, Kräfva, Behöfva. — 6) *D. en bösspå,* refla den. — 7) (i spel) *D. ett kort,* slå ut ett kort; äfv. uttaga ett kort ur leken; äfv. uppslå ett kort. — *V. n. o. impers.* 1) (neutralt) a) Tåga. Säges både om anföraren och de tågande. *När Alexander d. St. drog*